

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžrk/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 2017200385
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2017200385.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ROĽNÍCKE DRUŽSTVO ŠAĽA, Hviezdoslavova 2, Šaľa, IČO: 00 192 180, zastúpeného advokátom JUDr. Ľudovítom Štanglovičom, Jarmočná 2264/3, Šaľa, proti žalovanému Okresnému úradu Šaľa, katastrálny odbor, Hlavná 2/1, Šaľa, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného

č. V-2508/2017-6 zo dňa 03.11.2017, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, P. XXXX/X, Š., 2/ C. I., nar. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XX, Š., 3/ Q. I.J., nar. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XXX, Š., 4/ W. I., nar. XX.XX.XXXX, I. XXXX/X, Š.L., 5/ L.Í. I., nar. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XX, Š., 6/ W. F., nar. XX.XX.XXXX, R.Á. XXXX/XX, Š., 7/ Mgr. E. I., nar. XX.XX.XXXX, I. XXXX/X, T., 8/ N. D., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX/X, T., 9/ F. D., nar. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XXX, Š., 10/ K. K., nar. XX.XX.XXXX, A. R. C. XXX, 11/ W. F., nar. XX.XX.XXXX, I.Á. XX/X, D. - W., konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/135/2017-42 z 3. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/135/2017-42 z 3. apríla 2019 o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „správny súd“) rozsudkom č.k. 20S/135/2017-42 z 3. apríla 2019 rozhodnutie Okresného úradu Šaľa, katastrálny odbor č. V-2508/2017-6 z 3. novembra 2017 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách správny súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu a ďalším účastníkom konania sa právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutím č. V-2508/2017-6 z 3. novembra 2017 žalovaný správny orgán podľa § 31a písm. a/

zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam prerušil konanie o návrhu na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností dojednaného medzi žalobcom ako oprávneným z vecného bremena a ďalšími účastníkmi tohto konania ako povinnými zmluvou o zriadení vecného bremena z 8. septembra 2017.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vyplýva, že skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie podlieha prieskumnej činnosti súdu, nebola medzi účastníkmi sporná, ako to vyplýva aj z poučenia obsiahnutého v rozhodnutí a zo skutočnosti, že hoci ide o rozhodnutie procesnej povahy, svojimi následkami priamo zasahuje do subjektívnych práv účastníkov konania (§ 7 písm. e) SSP).

4. Procesný charakter rozhodnutia súčasne neposkytuje súdu dôvod zaoberať sa otázkou, ktorú v obsahu svojho rozhodnutia neriešil ani žalovaný - či exekúcia zriadením exekučného záložného práva a v akom jej štádiu obmedzuje alebo neobmedzuje spoluvlastníka v nakladaní s nehnuteľnosťou a či v tejto súvislosti je alebo nie je prekážkou vykonania navrhovaného vkladu vecného bremena zriadeného v prospech žalobcu do katastra nehnuteľností.

5. Primárnou otázkou pre rozhodnutie v tejto veci bolo, či v danom prípade boli naplnené podmienky prerušenia konania podľa § 31a písm. a/ Zákona č. 162/1995 Z.z. (katastrálneho zákona) a či preskúmané rozhodnutie žalovaného trpí obsahovými nedostatkami namietanými žalobcom spôsobujúcimi jeho nepreskúmateľnosť.

6. Podľa zistenia správneho súdu, súladného s tvrdením žalobcu, z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, aká predbežná otázka zásadného významu pre rozhodnutie o návrhu na vklad je alebo bude riešená v exekučných konaniach EX 673/2012 a EX 3689/2015, do právoplatného skončenia ktorých žalovaný považoval za potrebné konanie prerušiť, ako to vyplýva iba z odôvodnenia jeho rozhodnutia z 3. novembra 2017, nakoľko výroková časť takéto stanovenie ohraničenia prerušenia konania neobsahuje.

7. V prípade prerušenia konania z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke je pritom logicky podstatnou náležitosťou odôvodnenia tohto procesného rozhodnutia zrozumiteľné vysvetlenie, akej otázky sa začaté konanie týka, aký význam má táto otázka pre prerušené konanie a ako vôbec bude podľa predstáv rozhodujúceho orgánu v začatom konaní vyriešená - bude jej riešenie súčasťou výroku alebo odôvodnenia rozhodnutia (o čom?) súdu alebo exekútora?.

8. Nedostatok tohto vysvetlenia spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia, odôvodnenie ktorého nespĺňa predpoklady vyžadované ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku, a súčasne predstavuje dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. d/ SSP a vrátenie veci rozhodujúcemu správne orgánu na ďalšie konanie, v ktorom, pokiaľ správny orgán nezistí dôvod na prerušenie konania podľa iného ustanovenia zákona a na základe iných skutočností tomuto ustanoveniu zodpovedajúcich (napriek nepreskúmateľnosti rozhodnutia súd konštatuje, že dôvod na prerušenie konania podľa § 31a písm. a/ zák.č. 162/1995 Z.z. v súvislosti s exekučnými konaniami zjavne nie je daný), o návrhu účastníkov na vklad vecného bremena do katastra nehnuteľností vecne rozhodne.

II.

9. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol aby kasačný súd zrušil napádaný rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania a trov kasačného konania.

10. K záveru správneho súdu, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, aká predbežná otázka zásadného významu pre rozhodnutie o návrhu na vklad je alebo bude riešená v exekučných konaniach EX 673/2012 a EX 3689/2015 uvádza sťažovateľ, že predbežnou otázkou sa rozumie otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie správneho orgánu, v danom prípade je podľa jeho názoru z rozhodnutia o prerušení konania úplne zrejmé, že predbežnou otázkou je stav exekučných konaní EX

673/2012 a EX 3689/2015.

11. Pokiaľ správny súd argumentuje, že výroková časť rozhodnutia o prerušení konania neobsahuje ohraničené prerušenie konania, tak sťažovateľ nevidí žiaden dôvod, aby výroková časť rozhodnutia o prerušení takéto ohraničenie obsahovala, uvedené nevyplýva z katastrálneho zákona, zo správneho poriadku ani z iného právneho predpisu.

12. Sťažovateľ sa nestotožnil ani so záverom správneho súdu, že nedostatok uvedeného vysvetlenia spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia, odôvodnenie ktorého nespĺňa predpoklady vyžadované ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku a súčasne predstavuje dôvod na prerušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP. Správny súd podľa sťažovateľa vec nesprávne právne posúdil a došiel k záveru, že rozhodnutie je nepreskúmateľné. Sťažovateľ má naopak za to, že rozhodnutie o prerušení konania spĺňa všetky náležitosti dané zákonom, sťažovateľ postupoval pri jeho vydaní s náležitou starostlivosťou a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona, či už správneho poriadku alebo katastrálneho zákona a zároveň ich dôsledne aplikoval.

III.

13. V predkladacej správe správny súd uvádza, že kasačná sťažnosť nebola podaná včas a teda ani nebola doručovaná žalobcovi na vyjadrenie.

IV.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel jednomyseľne k záveru, že kasačnú sťažnosť je nutné odmietnuť.

15. Podľa § 145 ods. 1 SSP doručený rozsudok je právoplatný, ak nie je ďalej ustanovené inak.

16. Podľa § 443 ods. 1 SSP kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

17. Podľa § 443 ods. 2 písm. a/ SSP lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2.

18. Podľa § 443 ods. 5 SSP zmeškanie lehoty uvedenej v odsekoch 1 až 4 nemožno odpustiť.

19. Podľa § 69 ods. 1 Správneho súdneho poriadku lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

20. Podľa § 69 ods. 3 SSP do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

21. Podľa § 69 ods. 5 SSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí na lehotu určenú podľa hodín.

22. Podľa § 69 ods. 6 SSP lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

23. Podľa § 459 písm. a/ SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú ak bola podaná oneskorene.

24. Z vyššie citovaných ustanovení SSP vyplýva, že konanie pred správnymi súdmi je v zásade jednoinštančné. Kasačná sťažnosť preto predstavuje osobitný opravný prostriedok majúci povahu mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý smeruje voči právoplatnému rozhodnutiu správneho súdu.

25. Kasačná sťažnosť musí byť podaná riadne a včas, oprávneným subjektom, musí smerovať proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná a mať náležitosti ustanovené zákonom, inak ju musí kasačný súd odmietnuť ako neprípustnú.

26. Kasačný súd z predloženého súdneho spisu zistil, že rozhodnutie správneho súdu bolo kasačnému sťažovateľovi riadne doručené 23. mája 2019. Kasačná sťažnosť bola správne súdu elektronicky doručená 25. júla 2019.

27. Kasačný sťažovateľ mal na podanie kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci lehotu 30 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), nakoľko išlo o vec podľa § 145 ods. 2 písm. a/ SSP. Do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty (§ 69 ods. 3 SSP). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že kasačná sťažnosť bola podaná po viac ako dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia správneho súdu.

28. Vzhľadom k tomu, že podľa § 443 ods. 1, resp. 2 písm. a/ SSP musí byť kasačná sťažnosť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, pričom v prejednávanej veci podal kasačný sťažovateľ kasačnú sťažnosť po lehote napriek riadnemu poučeniu v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd rozhodol tak, že podľa § 459 písm. a/ SSP kasačnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú, pretože bola podaná oneskorene.

29. Podľa § 467 ods. 1 SSP ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

30. Podľa § 467 ods. 4 SSP, ak kasačný súd rozhodne o zastavení konania, o odmietnutí kasačnej sťažnosti alebo postúpení veci, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania, ktoré predchádzalo zrušeniu rozhodnutia krajského súdu.

31. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd analogicky v zmysle § 170 SSP v spojení s § 467 ods. 1 až 4 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania, keďže výsledok kasačného konania je obdobný ako pri odmietnutí žaloby.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. <. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2015).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.